

2017

6

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

*Před 50 lety během šestidenní války
získal Izrael kontrolu nad Jeruzalémem*

biblický úvodník

JÁ JSEM CHLÉB ŽIVOTA

Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit...

Já jsem chléb života.

Jan 6, 35 a 48

V Janově evangeliu nacházíme sedm Ježíšových výroků *Já jsem*, a tohle je první. A protože jím Ježíš rozhovor nezahájil – ne, řekl ho jako odpověď na činy a otázky těch, kdo mu naslouchali, měli bychom se podívat na celkový obraz situace.

Jen o den dřív Ježíš nasýtil více než pět tisíc lidí – vzal jenom tu trošku, co měli, a učinil z toho víc než dost pro všechny (verše 1–15). Když to lidé viděli, užasli, mysleli si, že je prorok (verš 14) a chtěli z něho udělat krále (verš 15). Ježíš však věděl, že proto nepřišel, a tak unikl a odešel na druhý břeh Galilejského jezera, přičemž část cesty kráčel po vodě (verše 15–21).

Lidé se ale nevzdali a šli ho hledat (verše 22–24) – a když ho našli, odehrál se rozhovor, ve kterém zazněl úvodní výrok. Rozhovor (verše 25–65) vedl k tomu, že ho mnoho jeho učedníků opustilo, protože pro ně byla jeho řeč hrozná (verš 60). Ale proč? Co tak kontroverzního Ježíš

řekl, že změnili názor z „Je to ten Prorok!“ na „Ten muž je blázen!“?

Zdá se mi, že největší problém je, že k němu přicházeli s očekáváním. S mnoha očekáváním. Viděli, že je předchozí den nasýtil a chtěli toho víc, ale samotný Ježíš je příliš nezajímal. Chtěli dary, ne Dárce. Hledali nasycení pro tělo, zatímco Ježíš jim nabízel lepší pokrm – pokrm pro jejich duše (verš 27; to neznamená, že by nemohl nasýtit i naše těla nebo že by se o ně nestaral – stará se!, jak můžeme vidět z nasycení pěti tisíců). Chtěli po Ježíši další znamení, aby jim dokázal, že má opravdu moc shůry, že je Bůh opravdu na jeho straně, zatímco Ježíš ukazuje, že to není potřeba, protože on sám je Bůh (verše 30 – 36). Domnívali se, že to myslí doslova, zatímco on mluvil obrazně, takže ho nepochopili (verše 51 – 52).

Odmítli Ježíše, protože nebyl takový, jakého ho chtěli mít. Tolik trvali na svých očekáváním, že minuli evangelium – radostnou zprávu –

kteřou jim Ježíš říkal. V jedné krátké větě - Já jsem chléb života - toho bylo tolik k odhalení, ale protože uvažovali příliš omezeně, zůstalo jim to skryto.

Když Ježíš říká *Já jsem*, užívá Boží jméno (viz Exodus 3, 14 - *Jsem, který jsem*) a vztahuje ho na sebe a tím prohlašuje, že jen on je Bůh. Není možné, že by to tak nemyslel - pro Židy bylo Boží jméno tak svaté, že se vyhýbali jeho užívání. Krása jeho tvrzení spočívá v tom, že ho řekl, když byl mezi nimi, fyzicky jedním z nich. Ve verši 51 to dokonce upřesňuje, když říká *Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe*. Už není vzdáleným Bohem - ne, je přítomným Bohem, blízko nás, Bůh s námi, což je jeho další jméno, Immanuel.

Pokračuje tím, že se prohlašuje za *chléb*. Chléb je to, co uspokojuje náš hlad, a Ježíš ten obraz užívá, aby nám ukázal, že dokáže uspokojit naše nejhlubší potřeby. Říká, že je chléb života. Veškeré nasycení, které měli dosud, bylo jen dočasné a nemohlo je uchránit před smrtí. Ale Ježíš to dokáže. Přečtěme si verš 51 znovu, tentokrát celý: *Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa*. On jako Bůh sestoupil z nebe na zemi, aby sám sebe obětoval a tak nám nabídl věčný život. Ježíš svým posluchačům sděloval toto poselství lásky, ale jejich očekávání je učinila slepými a hluchými, nepochopili a

spíše se od něho odvrátili. A v tom bylo jejich neštěstí.

Často máme příliš mnoho očekávání. Ačkoliv jsme slyšeli evangelium a odpověděli jsme na ně, potom podle něj zapomínáme žít. A tak pokládáme Bohu špatné otázky - například chceme zoufale vědět, kdy je pravý čas začít pracovat a kam své úsilí napřít, abychom získali život v bezpečí, místo toho, abychom žili radostně bez ohledu na okolnosti, jak to píše Pavel v listu Filipským (4,11-13).

Často se také modlíme o špatné věci - mohou to být zkoušky, vysnění partneri a mnohé jiné věci - zatímco Bůh nám je možná nechce dát, protože pro nás má připraveno něco mnohem lepšího. Něco, co si ani nedokážeme představit.

Nedovolme, aby se naše očekávání stala naším neštěstím. Nedovolme, aby nás očekávání omezovala v naslouchání Bohu, protože Boží zvěst k nám dolehne mnohem obtížněji, když očekáváme jen odpovědi na konkrétní otázky a nečekáme, že k nám bude promlouvat a řekne nám, co nám chce říct Bůh. *Nezatrvejte svá srdce* (Žalm 95, 8), ale spíše se ho každý den stále ptejte, co vás On chce toho dne naučit. Pak bude naděje, že neminete to pravé, mnohem větší+++++ :-)

*Jitka Vlčinská, původně určeno
studentům*

ze sborového života

ZÁPISKY ZE STARŠOVSTVA Z 10. KVĚTNA

- ✓ Br. farář Šindler představil presbyterům svou práci a jednotlivé aktivity, které jej vytěžují.
- ✓ Sestra Ewa Jelinek byla za v rámci ekumeny pozvána na slavnost svěcení pomocného biskupa Římskokatolické církve (28.05.).
- ✓ 24. dubna se sešla dozorcí rada Diakonie za účasti člena synodní rady Š. Brodského.
- ✓ Staršovstvu byl představen projekt Diakonie-Doma, pro který se hledají dobrovolníci. Tento projekt chce pomoci azylantům s doučováním českého jazyka, pro asistenci a volnočasové aktivity - viz www.doma.diakonie.cz
- ✓ Sborový výlet do Hernhutu, Žitavy a Vratislavi se uskutečnil ve dnech 29-30.4. v počtu 17 účastníků. V Hernhutu se naše skupinka setkala i s přáteli s partnerského sboru z Dessau.
- ✓ Starší se vrátili k tématu křtu dětí v případě, že rodiče nejsou členy sboru a dohodlo se, že v případě nejasných situací se jimi bude zabývat individuálně.
- ✓ Při organizaci nepravidelných sborových či seniorátních akcí nebo seminářů se na základě podnětu s. Pavly Machové budou hledat dobrovolníci, aby všechnu organizaci, chystání, pohoštění, vítání, úklid atd. nemuseli dělat aktéři a účastníci sami. Bude vytvořen seznam co je potřeba k zajištění příslušné akce, na co se nesmí zapomenout.
- ✓ Starší se také domluvili, že sbor bude zajišťovat dopravu lidí s omezenou pohyblivostí.
- ✓ Na průzkum ohledně samofinancování sborů (pro letošní konvent) jsme odpověděli, že si přechod na samofinancování dokážeme představit s jedním farářem.
- ✓ Sbor má pronajatou zánovní barevnou kopírku za 500 Kč za měsíc.
- ✓ Byl schválen rozpočet na elektrickou instalaci v kolumbáriu na na chodbě sborového domu.

modlitební okénko

- ✦ Děkujeme Pánu za milost, kterou prokazuje naší zemi (relativní bezpečí, nízká nezaměstnanost, absence živelných pohrom).
- ✦ Prosme o vedení našeho sboru Duchem Svatým. Mysleme na faráře, kurátora, starší, kantora i ostatní služebníky, ať odolávají duchovním útokům a jednají dle Boží moudrosti a jeho vůle. Mysleme v modlitbách také na seniorát, církve, ostatní denominace, partnerské sbory.
- ✦ Modleme se za pokřtěné i konfirmované v našem sboru, ať nacházejí své místo ve sborovém životě. Mysleme také na ty, kteří se Pánu vzdálili a na ty, kteří Boží lásku ještě nezažili. Prosme za mládež a děti, za jejich zkoušky, jak ve školách, tak v životě. Ať dokáží odolávat pokušení i tlaku nevěřící společnosti a vrstevníků. Prosme za ovzduší lásky a spolupráce ve sborech v rodinách, mezi generacemi a napříč sociálními skupinami.
- ✦ Vyprošujme ochranu pro rodiny, ať se ve společnosti a ve školství nedaří prosazovat názory devastující rodinné hodnoty, nezodpovědný přístup k rodině, rodičovství, nemravné ideologie. Mysleme na nenarozené děti.
- ✦ Modleme se za uzdravení pro nemocné, posilu pro trpící, ochranu pro slabé. Prosme, ať se Pán oslavuje svou uzdravující mocí a jeho láska ulehčuje každé utrpení. Ať Pán mocně posiluje a občerstvuje ty, kteří se o nemocné, potřebné a jinak hendikepované starají a jsou jim nablízku. Nezapomínejme na Ostravské středisko Diakonie, jehož ředitel je dlouhodobě nemocný.
- ✦ Věnujme čas na modlitbách noci kostelů a Josefovi, který ji letos připravuje. Ať přinese duchovní ovoce a umožní lidem se zastavit. Mysleme na přípravu jubilejního Listopadání.
- ✦ Prosme Pána za politickou a hospodářskou situaci v naší zemi i v Evropě. Za nezávislost, pravdivost, zodpovědnost, hospodárnost, Boží bázeň pro politiky, správce, soudy, exekutivu, média. Ať pravda vychází najevo, lži jsou usvědčovány, dobro prosazováno a zlo trestáno. Modleme se za bezpečnost a útěchu pro postižené terorismem.
- ✦ Mysleme v modlitbách na postižené válkou a jinými katastrofami. Ať Pán nadpřirozeně přináší pokoj a uzdravuje těla i srdce těch, kdo se k němu obrací. Ať potřební lidé mají přístup k vodě a životním potřebám. Nezapomínejme na lidi bez domova, bez práce, uprchlíky.
- ✦ Vyprošujme mír pro země, ve kterých se bojuje, ochranu a sílu pro misionáře a pronásledované křesťany, útěchu pro trpící v oblastech nepokojů. Stavme modlitební hráz militantnímu a rozpínajícímu se Islámu.

VÝZNAMNÉ NAROZENINY V ČERVNU

Anna Blechová

Jaroslava Eliášová

Marta Olšarová

Věra Pavlíčková

Milada Blahutová

Erich Branný

Mária Luhová

Zdeněk Belháč

Marta Jurčáková

Zdeněk Novotný

Marie Papugová

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nahlásíte kazatelce, že si zveřejnění nepřejete.

STARŠOVSTVO SBORU DĚKUJE

- ✓ Sestře Janě Grollové za zorganizování dvoudenního sborového výletu do Ochranova
- ✓ Br. faráři P. Šindlerovi a br. faráři Tomáši Pavelkovi z Loun za organizaci a program sborového dne 7.5. i všem, kteří přispěli občerstvením.

k zamyšlení

EVANGELÍK - TEN I ONEN

Pokračování přednášky Michaela "Miki" Erdingera z Mezinárodní partnerské konference

Z pohledu zvenčí totiž náš liberalismus přináší jeden zajímavý paradox. Naše církve je veřejností velice dobře přijímána. Svou neagresivní misijní cestou a minimální obřadností působíme velice dobře na necírkevní většinu společnosti. Často slyším: „jo ty seš evangelík, tak ty jsou v pohodě, ty mi nevadíš“. Jsme bráni jako „normální“. Mimochodem je zajímavé, že největší uznání, které u nás na Vysočině může farář získat od mimocírkevní veřejnosti je, že je „takový normální“.

To bohužel ukazuje, jak je pohled společnosti ovlivněn historickými stereotypy a neschopností rozpoznat rozdíly. Ale pokud jsme normální, znamená to také, že nejsme ničím exkluzivní, nevynikáme a nevybočujeme z řady. Nepobuřujeme, ani nezaujmem. Nevvoláváme diskuzi a není o nás slyšet. Možná jsme i nezapamatovatelní. I to má za následek, že přestože nás veřejnost pozitivně přijímá, nejsme pro přichozí natolik zajímaví, aby se stávali našimi členy. Aby u nás hledali odpověď na své duchovní hledání. Aby u nás nacházeli zázemí pro svůj nejen duchovní život. Zde mají navrch mnohé evangelikálněji laděné církve, které dokáží na první pohled zaujmout svým prožíváním víry, zacílením na emoce, společnými družnými mnohageneračními bohoslužbami a určitou neskrývanou radostí z evangelia. Ta někomu může přijít trochu „nenormální“ až bláznivá, ale pro jiné zase oslovující. Být dobře přijímán společností tedy ještě neznamená růst a oslovování nových lidí. Je to ovšem dobrý základ pro vykročení do společnosti. Máme tím nastavenou dobrou pozici pro vyjít ven, z kostelů a modliteben. Dobrý odrazový můstek pro neskrývanou víru a ohromení okolí, že i já ve své „normálnosti“ jsem věřící křesťan.

Jsem přesvědčen, že velká síla naší církve ale zároveň i slabina, je právě v působení ve společnosti. Umíme jaksi podvědomě, bez velkých slov a gest být pro druhé. Jsme připraveni pomoci tam, kde je třeba. Máme dobře propracovanou institucionální Diakonii, stejně jako na mnoha sborech i křesťanskou službu. Dokážeme bez velkého přemýšlení a hledání být tam, kde je nás potřeba. Jsme flexibilní v pomoci, neděláme rozdíly mezi potřebnými. Umíme přijmout druhé, aniž bychom se zajímali o jejich víru, o jejich zázemí a přesvědčení. Umíme se nabízet světu a společnosti, aniž by si o to sama musela říkat. Ale vše činíme jaksi automaticky, podvědomě, aniž bychom akcentovali, že naší motivací je víra, nebo že nás k tomu vede naše evangelická církev. Možná až zamlčujeme, že jsme křesťané, evangelíci. A byť by nás motivovala právě víry, nejspíš určitá skromnost nám zabraňuje spolu s praktickými dopady víry, o které nemluvíme, mlčet i o motivaci a Boží síle, která nás ke službě vede. Zkusme si někdy položit otázku ve sboru, proč chodíme do kostela, proč přispíváme do sbírky, proč jako dobrovolníci pomáháme. Možná zjistíme, že opravdu naší motivací je víra a církevní společenství, které dokáže

být pevné a silné, i v případě, že není velké. A když tomu tak bude, proč o tom nemluvit. Proč nejit pomoci obrazně v tričku ČCE. Jedna moje kamarádka, dcera evangelického faráře, která si cestu ke Kristu nenašla, se pokoušela vnitřně vypořádat se svým vztahem k církvi. V rámci své katarze napsala zajímavý článek, ve kterém se mimo jiné vyhraňovala vůči sociálnímu citění církve, které je podle ní falešné. Argumentovala tím, že se nikdy nedokážeme ztotožnit s chudými, sociálně slabými a utiskovanými, neboť naše církevní sociální síť je tak silná, že až na samé dno nikdo nemůže propadnout. Podle mého názoru, pokud by měla pravdu, pak je to naopak velická výhoda současné církve. Pokud jsme tam silní, že dokážeme udržet jedince nad propastí, aniž bychom si to nějak zásadně uvědomovali, pak jsme velice platní. Pak je síla církve nejen v Božím slovu, ale i v lidském skutku. A nebojme se o tom mluvit. Nenechávejme si pro sebe, že jsme věřící evangelíci. Jen ať to o nás lidé ví. Možná tím někoho opravdu překvapíme - mě se to stává celkem často již od dospívání, ale o to bude naše svědectví upřímnější a silnější. To je pak ta nejlepší misie. Setkal jsem se s jednou dívkou, která se začala připravovat ke křtu. Když jsem

se jí ptal, jak se k víře dostala, říkala, že většina jejích nejlepších kamarádů jsou křesťané, a tedy víra musí být něco dobrého, když oni jsou tak fajn. Není toto nejlepší misie, milí přátelé? Stačí být slušný a nestydět se za svou víru. Což tedy neznamená, že o ní máme mluvit na každém rohu. Stačí jen, když naše okolí a lidé, se kterými se setkáváme, to ví. Snad i toto pak může být určitý ukazatel smyslu a dobrého života a kondice církve.

Mnozí lidé v našich sborech, zejména u nás na Vysočině, totiž měří aktivitu a životnost sboru na počet lidí v kostele. A propadají tak skepsi při přemýšlení nad budoucností. V kostele je většina lidí ve věku padesát a více a mnozí nevidí nové tváře, které by sbor nesli ve svých rukou a modlitbách ve chvíli, kdy starší ze života odchází. Ze své farářské praxe ovšem pozoruji, že život našich evangelických sborů se postupně proměňuje. Mnoho lidí nechává církevní život až na pozdější věk. Podíváme-li se na staré sborové fotografie, zjistíme, že věkové složení je zhruba odpovídající tomu dnešnímu. Převažují starší lidé. Ti si jistě říkali, že až oni odejdou, nebude dalších, kteří by ve sboru žili. A dnes sbory stále fungují, ve stejném věkovém složení. Jen ti mladší zestárlí a vrátili se do aktivního života ve sboru. Již není třeba budovat

kariéru, není třeba vychovávat děti, není třeba budovat domov. A možná i přiblížení se smrti může vyvolávat potřebu opětovného duchovního zázemí. Sbory žijí a přicházejí neustále nové generace, které se vrací ke kořenům víry, která určuje v různé intenzitě, společnost po staletí.

Další proměnu vidím v rozšiřující se paletě sborové činnosti. Byť jsou bohoslužby (a mají tak být) stále středobodem sborové práce a nabízí prostor pro sdílení víry napříč generacemi, nelze očekávat od dnešních mladých lidí a rodin, že jejich účast bude pravidelná. Časová vytíženost, možnosti cestování a prací zahlcený čas zapříčiňují časté absence, které ovšem nelze brát jako odklon od náboženského života. Pokud uchopíme sbor a jeho aktivity jako celek, vidíme mnohé akce pro děti, mládež, rodiny, kulturu a službu. I to je sbor. I to je projev víry, kterou chceme sdílet, byť ne v lavici kostela. Někteří ze starších kolegů by se mnou nesouhlasili, ale je třeba práci sboru, a to i faráře, nesoustředit jen na biblickou práci, ale směřovat ji právě i do roviny služby, kultury, vzdělávání a budování atraktivního zázemí pro duchovně společenský růst člověka. Trpíme totiž ve své dlouhé tradici určitou zkosnatělostí, která sice dokáže udržet naši

identitu, ale není oslovující. Mám zkušenost, že právě aktivity jako například Noc kostelů, zapojení se do Fair trade projektů, bohoslužby na netradičních místech jako je volná příroda, nebo rockový klub, jsou pro veřejnost oslovující a otevírají cestu do církve, a církve do společnosti. Můžeme být sebeplatnější, ale budeme-li mít dveře do společnosti zavřené, nemůžeme v ní sloužit.

Milí přátelé, berme rozmanitost své církve jako velkou devízu. Jako různá vanutí Ducha Svatého, který každému dává něco ke společnému prospěchu. Ať jde o rozmanitost a proměny církve na horizontální, geografické rovině, nebo o rozmanitost a proměny ve vertikální, časové rovině, vždy je třeba nejen držet jasný směr ke Kristu, ale i dokázat přijmout odlišnost od názoru, který se s naším zcela neztotožňuje. Nebojme se hovořit o své víře, o odlišnostech mezi námi, neboť i to nám dodá na věrohodnosti. Rozmanitost je totiž i v církvi důkazem zdravého demokratického společenství, které zve druhé, aby se ve své jedinečnosti stali součástí jednotného celku.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Ostravě
pořádá letní stanový tábor dětí

na téma

PROROCTVÍ HORA

Střítež nad Bečvou

22.–29.7. 2017

pro: děti ve věku 6-14 let

sraz: sobota 22.7. 2017 v 13.30 hod. Ostrava, hl.
nádraží (popř. dle domluvy v 16.00 hod. na tábořišti)

návrat: sobota 29.7. 2017 v 14.30 hod. Ostrava, hl. nádraží
(popř. dle domluvy předání dětí na tábořišti v 11.00 hod.)

Jaké je místo pobytu?

tábořiště s indiánskými stany tee-pee - Střítež nad Bečvou

Jak dítě přihlásit?

e-přihláškou na webových stránkách sboru: <http://tabory-cceostrava.cz>
Bližší informace na tel. č. 724 345 393

Cena pobytu a termín zaplacení

1.800,- Kč (při více osobách z 1 rodiny 1.500,- Kč za 1 dítě)
platba převodem na bankovní účet č. 230 036 5561/2010, var. symbol: 222907
nejpozději do 30. června 2017

Co s sebou?

seznam základního vybavení je vyvěšen na webových stránkách sboru:
<http://tabory-cceostrava.cz>

nástupní list, potvrzení lékaře – formuláře jsou na webových stránkách sboru
hebrejský kostým

Vše doporučujeme sbalit do batohu!

Účastníci sborového výletu do Ochranova před sochou hraběte Zinzendorfa

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou. Neváhejte této službě využít. Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání.

Telefonicky se můžete obracet na Hanku Vlčínskou (tel. 734 240 550)

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: ostrava@evangnet.cz

WEB: ostrava.evangnet.cz

FARÁŘI: Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

KURÁTOR: Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 230 036 5561/2010

Redaktor Zpravodaje: Michael Waloschek

program ve sboru - červen

- úterý 6. června 19:00 starší mládež
- středa 7. června 17:00 biblická hodina, 18:00 Ostravské zvonky,
20:00 čas modliteb
- čtvrtek 8. června 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
- pátek 9. června Noc kostelů v Evangelickém Kristově kostele
- neděle 11. června **8:30 BOHOSLUŽBY s večeří Páně** a pověřením
staršovstva (kostel), nedělní škola, zkouška pěveckého sboru
- úterý 13. června 9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež
- středa 14. června 17:00 biblická hodina, 18:15 staršovstvo,
20:00 čas modliteb
- čtvrtek 15. června 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
- sobota 17. června Seniorátní den v Prostějově
- neděle 18. června **8:30 BOHOSLUŽBY** (kostel), nedělní škola, kavárna,
zkouška pěveckého sboru
- úterý 20. června 19:00 starší mládež
- středa 21. června 17:00 biblická hodina, 18:00 Ostravské zvonky,
20:00 čas modliteb
- čtvrtek 22. června 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
- pátek 23. června opékání na farní zahradě
- neděle 25. června **8:30 BOHOSLUŽBY** (kostel), nedělní škola, kavárna,
zkouška pěveckého sboru
- úterý 27. června 9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež
- středa 28. června 17:00 biblická hodina, 18:00 Ostravské zvonky,
20:00 čas modliteb
- čtvrtek 29. června 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež
- neděle 2. července **8:30 BOHOSLUŽBY** (kostel), kavárna,
zkouška pěveckého sboru